

N:o 3.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 26 november 1892.
— — — — Andra Kammaren — 26 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m.

(Särskilda utskottets utlåtande n:o 3.)

Till Konungen.

Jemte det Eders Kongl. Maj:t den 14 nästlidne oktober till Riksdagen aflåtit propositioner angående förbättrad härordning, angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 och om ändring i förordningen den 3 juni 1892 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, har Eders Kongl. Maj:t i proposition (n:o 3) af förstnämnda dag, under åberopande af ett propositionen bilagdt statsrådsprotokoll öfver finansärenden, föreslagit Riksdagen att, för den händelse Riksdagen bifölle först omförmälda propositioner, jemväl antaga ett i sistnämnda proposition intaget förslag till lag angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter och hvad dermed egde sammanhang.

I anslutning till den åsigt om försvars- och grundskattefrågornas oskiljaktiga samband, som alltsedan år 1873 varit hos Riksdagen förherrsande och som år 1885 fått sitt närmare uttryck i kamrarnes då

fattade sammanstående beslut om värnpligtens utsträckning och grundskatternas partiella eftergifvande, har Riksdagen ansett godkännandet af de förslag till försvarets stärkande, hvilka Riksdagen, enligt hvad dess skrivelser n:is 1 och 2 af denna dag utvisa, bifallit, böra, på sätt Eders Kongl. Maj:t ifrågasatt, åtföljas af motsvarande beslut angående grundskatternas afskrifning. Mot de särskilda bestämmelser, Eders Kongl. Maj:t föreslagit beträffande omfattningen af och sättet för denna afskrifning, har Riksdagen icke heller funnit anledning till någon erinran, hvadan Riksdagen alltså i alla delar biträdt Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning om definitiv lösning af den stora grundskattefrågan.

Riksdagen har alltså — under vilkor att Eders Kongl. Maj:t ej mindre godkänner de beslut, Riksdagen fattat dels angående förbättrad härordning, dels angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885, dels ock angående ändring i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885, än äfven utfärdar lag i öfverensstämmelse med Eders Kongl. Maj:ts af Riksdagen godkända proposition angående ändrad lydelse af § 58 i förordningen om kommunalstyrelse på landet — antagit följande

»Lag angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter och hvad dermed eger sammanhang.

§ 1.

De skatter och utlagor, som med tillämpning af bestämmelserna i kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter samt § 4 i förordningen den 11 september samma år angående inlösen af skattefrälseräntor, kronotonde, som innehafves under enskild eganderätt, m. m. blifvit nedsatta med trettio procent, skola afskrifvas under loppet af tolf år, räknadt från och med år 1893. Afskrifningen skall ega rum i sådan ordning, att, under iakttagande i tillämpliga delar af föreskrifterna i berörda kungörelse, omförmälda skatter och utlagor nedsättas från och med år 1893 med tio procent af det belopp, hvarå nedsättningen enligt kungörelsen den 5 juni 1885 beräknats, samt derefter från och med hvart och ett af åren 1894, 1896, 1898, 1900 och 1902 med ytterligare tio procent af

nämnda belopp, hvarefter återstoden af skatterna och utlagorna från och med år 1904 eftergifves.

§ 2.

I det fall, att utlaga, som omförmäles i § 1 af förordningen den 11 september 1885, angående inlösen af skattefrälseräntor, kronotionde, som innehafves under enskild eganderätt, m. m. icke varder till statsverket inlöst förr än med 1893 års ingång eller derefter, bestämmes nedsättningen till enahanda procenttal af det belopp, hvarå enligt kongl. kungörelsen den 5 juni 1885 nedsättningen skall beräknas, som vid den tidpunkt, då nedsättningen bör ega rum, enligt nämnda kungörelse och § 1 i denna lag är eftergifvet å de i berörda § omförmälda skatter och utlagor.

§ 3.

Den till Sala bergslag förut utgående, men numera till statsverket indragna grufvedrängshjelpen af hemman inom åtskilliga socknar i Vestmanlands län skall afskrifvas i enahanda ordning med de i § 1 omförmälda skatter och utlagor, dervid afskrifningen beräknas å det belopp, hvarå den jemlikt kongl. brefven den 13 juli och den 25 november 1887 medgifna nedsättning af trettio procent egt rum.

§ 4.

Den ersättning, som jemlikt kongl. kungörelsen den 3 februari 1888 bör utgå till egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i § 1 af förordningen den 11 september 1885, icke blifvit af statsverket inlöst, skall, under iakttagande i öfrigt af bestämmelserna i nämnda kungörelse, utgå från och med år 1893 med fyratio procent, från och med år 1894 med femtio procent, från och med år 1896 med sextio procent, från och med år 1898 med sjuttio procent, från och med år 1900 med åttio procent och från och med år 1902 med nittio procent af räntans belopp, beräknadt på sätt i samma kungörelse föreskrifves, samt från och med år 1904 med en summa, motsvarande räntans på nyssnämnda sätt beräknade hela belopp.

§ 5.

De ytterligare bestämmelser, som för tillämpning af föreskrifterna angående grundskatternas afskrifning kunna finnas erforderliga, meddelas af Konungen.»

Stockholm den 26 november 1892.

Med undersätlig vördnad.
